

**VROUWENAFDELING
(BEDSIDE MANNER)**

Eenakter

door

FRANK VICKERY

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VROUWENAFDELING - BEDSIDE MANNER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1996 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Marlene - gehaaid, ondernemend, voor niemand bang zijnd, uitbundig vrouwspersoon.

Lucy - een muisachtig vrouwtje van in de vijftig.

Grace - hulpbehoevend maar bazig.

June - achter in de twintig. Gemakkelijk te overdonderen. Ze raakt nogal gauw in paniek. Ze is gereserveerd en spreekt zacht.

Bovenstaanden zijn patiënten op de vrouwenafdeling.

Pastor - Pastor Trott: een jaar of zeventig, gekleed in een zwart shirt en priesterboord. Hij heeft voortdurend een glimlach op zijn gezicht.

Beverley - Hoofdverpleegster.

DECOR:

Ziekenhuiszaaltje. Drie bedden met stoelen er omheen. Nachtkastjes met kan water, persoonlijke spulletjes, tissues, beterschapkaarten, etc. Grace's bed is achter links. De gordijnen er omheen zijn dicht en Grace is onzichtbaar. Marlene's bed is achter midden en Marlene is niet op de zaal. June's bed is achter rechts. Aan de voet van haar bed staat een kleurenteevee.

June is volledig aangekleed, ze heeft haar tot op haar schouders, dat ze voortdurend achter minstens één oor duwt. June is haar spullen aan het inpakken. Marlene komt op door de enige deur in de zaal. Tijdschrift in de hand, gekleed in nachtpon en pantoffels. Blijft in de deuropening staan en roept naar iemand in de gang.

Marlene: Hallo Emrys, hoe is het? Je loopt beter vandaag zie ik. Nou ja, je zult morgen wel naar huis gaan. *(zij loopt de zaal binnen en gooit het tijdschrift op haar bed)* Hè, het is fijn ouwe Emrys weer op de been te zien. Maar ik moet zeggen, zestig is te oud om je te laten besnijden. *(ze lacht hard. Dan ziet ze June)* Gepakt en gezakt om te gaan? *(June kijkt een beetje verlegen en knikt)* Ik wou dat ik verdorie naar huis kon. *(June haalt fles aanmaaklimonade uit nachtkastje)* Oh, neem je die limonade mee? Als je er niks om geeft, wil ik het wel overnemen. Ik hou wel van aanmaaklimonade. Echt waar, maar die Roy van mij vertikt het om het voor me mee te brengen, hoe vaak ik het hem ook vraag. *(June geeft haar de fles)* Oooh, dank je wel. Heb je nog wat anders? Boeken, tijdschriften? Hé, die kleurenteevee zou niet gek zijn!

June *(beetje in paniek)*: Oh nee zeg, ik ben bang...

Marlene *(lacht)*: Ik maak maar een geintje, gekke meid. Toch zullen we hem wel missen. *(in vertrouwen)* De vrouw die voor jou dit bed had, liet haar teevee een paar dagen hier. Nou, zijzelf niet, haar familie. We hebben hem haast een week geleend. Tot lang na de uitvaart, weet ik toevallig. *(knipt met haar vingers)* Ze was zo weg! *(June begint haar overgebleven fruit in een plastic tas te pakken)* We zaten samen druiven te eten en het volgende moment was ze er geweest. Ik kan ze niet meer zien tegenwoordig. Druiven. *(ze kijkt June aandachtig aan)* Alle andere fruit eet ik wel, hoor, maar druiven raak ik niet meer aan. Nu niet meer. *(June, die haar frustratie probeert te verbergen, duwt haar de tas met fruit in handen. Marlene is blij)* Goh, dank je wel, zeg. Weet je het zeker? *(pakt ze meteen uit en legt ze in haar eigen fruitschaal)* Zeg, ik hoop dat je niet denkt dat ik erop zat te azen of zo.

June: Nee, natuurlijk niet. Ze waren toch over.

Marlene: Ik bewijs je eigenlijk een dienst, hè? *(June dwingt zichzelf ja te knikken en glimlacht. Meneer Trott, de Pastor, komt binnen. Hij is in de zeventig, draagt een priesterboord en zwart overhemd. Hij heeft een schoenendoos onder de arm. Zijn voortdurende glimlach lijkt op zijn gezicht gelijmd)*

Pastor: Goedemorgen.

Marlene: Voor haar wel. Zij gaat naar huis.

Pastor: Ha, het wonder van de moderne geneeskunde. Ik neem aan dat geen van jullie dames kan raden wat er in mijn doosje zit?

Marlene: Ik heb geen idee, schat, maar ik durf te wedden dat het niet je lievelingshamster is.

Pastor: Nee, nee...het is wel wat belangrijkers. Kan ik een van de dames overhalen om een lootje uit de loterij te kopen?

Marlene: Oh, doet de Kerk tegenwoordig ook al aan gokken?

Pastor: Ik weet het, het is tegen al onze beginselen... maar het is voor een heel goed doel.

Marlene: Niks zeggen... een nieuw dak voor de Sacristie? Insectenverdelging voor de preekstoel? Of hebben de Diakenen een nieuwe auto nodig? *(zij moet lachen)*

Pastor: In feite probeer ik geld bij elkaar te brengen voor nog een MacMillan bed.

Marlene: Oh, lieve hemel.

Pastor: Het schijnt dat Dokter Fairwater erg om één verlegen zit.

Marlene: Oh lieve hemel, ik schaam me diep. *(doet ze niet)*

Pastor: Misschien zou u zich beter voelen als u bijsprong door een paar lootjes te kopen.

Marlene: Ik weet wat beters. *(ze neemt hem de doos af)* Ik zorg dat ik het hele zootje kwijtraak.

Pastor: Weet u het zeker? Het zijn er heel wat.

Marlene: Als ik zeg dat ik het doe, dan doe ik het ook. Ik houd mijn woord. Hoeveel moet U inzamelen?

Pastor: Totaal tweeëneenhalf duizend pond. *(Marlene valt bijna om van de schrik)* Is er iets, mijn beste?

Marlene: Nee, niks. *(voor zich heen)* Ik en mijn grote bek.

Pastor: Weet u het zeker? Zal ik iemand roepen?

Marlene: Oh, nee hoor. Ik weet precies wat mij mankeert.

Pastor: Werkelijk?

Marlene: Ja hoor.

Pastor: En wat is dat dan wel?

Marlene: Mond en klauwzeer. *(Pastor lacht hoewel hij niet zeker weet of hij de mop begrepen heeft)*

Pastor: Nou, in ieder geval bedankt voor uw vriendelijk aanbod. God zij met u en veel succes. *(hij gaat af. Marlene gooit de schoenendoos leeg op haar bed. Het zijn vier stapeltjes loten van honderd ieder, en zes van tien. Marlene telt ze, terwijl ze ze teruglegt in de doos. June tilt haar koffer van haar bed)*

Marlene: Laat me je helpen. Dat speel je nooit klaar met die teevee erbij.

June: Nee hoor, hoeft niet.

Marlene: Vertil je maar niet. Ik weet nog dat ik nog geen lepel kon optillen toen ik geholpen was. *(June geneert zich hevig)* Weet je zeker dat je het klaarspeelt nou?

June: Robert komt me halen. *(zij bijt zich meteen op haar lip als ze beseft dat ze zich versproken heeft)*

Marlene: Oh, Robert? Wie is Robert dan?

June *(nadrukkelijk)*: Een vriend.

Marlene: Oh, ah, ja okee. Ik snap het.

June: Nee, je snapt het niet. Je snapt er niks van. Hij is een fijne man met een heel aardige vrouw en ze zijn allebei heel aardig voor me geweest... *(ze raakt een beetje van streek. Zoekt in haar mantelzak naar een zakdoek. Marlene reikt naar haar doos tissues en geeft er haar een)* Dank je. Sorry.

Marlene: Ik ook sorry, nu zijn ze op. Grapje. Wanneer komt hij nou, die Robert?

June: Ieder ogenblik.

Marlene: Was hij het die gisteravond op bezoek kwam?

June: Jenny zou ook gekomen zijn, maar op het laatste moment kwam er iets tussen.

Marlene: Hij moet wel een goeie baan hebben. Of hij is zo gek op jou dat hij onder het werk wegloopt om op bezoek te komen. Zit-ie er warmpjes bij?

June: Hij heeft zijn eigen garagebedrijf.

Marlene: Dat dacht ik al. Ik zei gisteren tegen Roy, die man werkt met zijn handen. Je kunt het altijd zien, niet? Ze zien er een beetje versleten uit, hè? En natuurlijk altijd vuile nagels. Hoe ze ook hun best doen, ze krijgen ze nooit helemaal schoon, wel? Altijd zwarte randjes. Nou, zelf hou ik er wel van. Teken van een echte man. *(kijkt June even van terzijde aan)* Verwondert me dat jij wel van een beetje ruig houdt. Ik zou denken dat jij meer voor de yup zou vallen: leraar, accountant. Iemand in een pak. *(korte pauze terwijl ze laatste pakje lootjes in de doos legt)* Die brengen hem nooit tweeëneenhalf duizend pond op. Ze kosten twee pond vijftig per boekje en dit zijn maar vier honderd en zestig boekjes.

June: Vier honderd en acht en vijftig. *(reikt Marlene biljet van vijf pond aan)*

Marlene: Oh, dank je, schat. Het begin is er. *(opeens komt Bev, de hoofdverpleegster binnen. Zij duwt Lucy in een rolstoel. Lucy is een muisachtige vrouw van tegen de zestig)*

Bev: Aan de kant, meiden. Spijt me June, schatje, maar ik moet je eruit gooien. Het werk gaat door hier. *(tegen Lucy)* Ik ben zo terug voor jou. *(tegen June)* Kom op, laten we jou even de deur uitwerken.

June: Ik sta op mijn lift te wachten. Hij komt zo.

Bev: Hij is er al, schatje. Hij zit op je te wachten in de serre. Laat mij dat maar dragen. *(ze neemt de draagbare teevee en loopt er mee naar buiten)*

Marlene *(roept haar na)*: Lootje kopen, Bev?

Bev *(over haar schouder)*: Dalijk, als ik terug kom, Mar. *(Bev gaat af. June wil haar nalopen, maar als ze langs Marlene komt, pakt die haar bij de arm)*

Marlene: Het gaat mij natuurlijk niks aan...

June: Daar heb je gelijk in. Daar heb je volkomen gelijk in.

Marlene: Geloof me schatje, dat gaat nooit goed. Ik weet het. Niet dat ik zelf nooit een avontuurtje begonnen ben. Maar niet meer sinds ik met Roy samen ben. Daarvoor.. zat!! Maar geen één sinds. Iedere hond zijn eigen bot, dat is tegenwoordig mijn motto. *(pauze)* Kijk, het is normaal al lastig genoeg, maar als je ook nog bevriend bent met de vrouw... en jij bent te lief en te zacht denk ik, en zo is het waarschijnlijk ook begonnen. *(pauze)* Heb ik gelijk? *(June staart voor zich uit)* Als jij nou van het soort was dat het geen pest kon schelen, had je misschien een kans... maar dat ben jij niet schatje, wel? Hoe dan ook, volgens mij draait het voor jou uit op...

June: Doe de groeten aan de dame in het laatste bed. *(af)*

Marlene *(tegen Lucy)*: Aardige meid. En jij? Koop je een lootje van me?

Lucy: Wat kosten ze?

Marlene: Vijfentwintig pennies per stuk. Twee pond vijftig per boekje.

Lucy: Geef maar een boekje.

Marlene *(bijna alleen met mondbewegingen)*: Je moet het helemaal zelf weten natuurlijk, maar Grace heeft er twee gekocht. *(wijst naar bed van Grace)*

Lucy: Doe maar twee dan. *(pakt haar portemonnee)*

Marlene: Ik ben Marlene. Marlene Morgan.

Lucy: Lucy Collier.

Grace *(vanachter de gordijnen rond het andere bed)*: Sorry, maar ik heb een verpleegster nodig.

Marlene: Ben je klaar, Grace?

Grace *(nog steeds onzichtbaar)*: Kan iemand even naar me komen kijken?

Marlene: Bev komt zo.

Grace *(nog steeds onzichtbaar)*: Die wil ik niet. Ik heb liever iemand anders.

Marlene *(tegen Lucy)*: Om een of andere reden mag zij haar niet. Ik weet niet waarom want ze is geweldig met haar. Mijn eigen dochter doet voor mij niet wat Bev voor haar doet. Heb jij kinderen?

Lucy: Één maar. Raymond.

Marlene: Ik heb er twee. Het meisje is van Roy, mijn man, maar de jongen is uit pure liefde. Ik was pas zeventien. *(geeft haar twee boekjes met lootjes)* Vijf pond.

Lucy *(geeft haar het geld)*: Ben je hier al lang?

Marlene: Al meer dan een week.

Lucy: Ik al meer dan een maand. De hechtingen zijn er al twee weken uit.

Marlene: Waarom ben je dan nog niet naar huis?

Lucy: Ik kan niks binnenhouden. Als ik iets eet, komt het er binnen vijf minuten weer uit.

Marlene: Hé, dat heb ik ook wel eens... niet altijd, hoor. Sommige dagen kan ik eten als een wolf.. en dan kan ik geen ei zien of het komt er uit. Hebben ze je verteld hoe dat komt?

Lucy: Ergens iets verstopt.

Marlene: Mij hebben ze nog niks verteld. Ze zijn nog steeds aan het testen. Onder ons: ik heb er mijn buik aardig van vol hier. Het duurt een eeuwigheid voordat ze je wat vertellen en het kan ze niks schelen wat ze je aandoen. Weet je, er is geen stuk van me waar ze al niet een keer iets in gestoken hebben. Oh, ik beklaag me niet hoor, soms was het best lekker, *(zij knipoogt)* als je begrijpt wat ik bedoel. Maar ik heb donderdag een barium-klysma gehad en dat was geen pretje. Heb je dat wel eens gehad?

Lucy: Ik heb alles gehad. Ik ben hier al achttien maanden in en uit.

Marlene: Bijna een vaste bewoonster. Ze vertelden me gisteren dat ik misschien een stoma nodig heb. Liever niet, zei ik, of je moet me er een bijpassend paar schoenen bij geven. *(lacht om haar eigen mop)* Oh, je moet blijven lachen, niet? Grace is hier al een hele tijd, hoor. *(roept)* Niet Grace?

Grace *(achter gordijn)*: Wat zei je, schat?

Marlene: Ik zei dat jij hier al lang bent.

Grace: Ja. Wie bezorgt me een verpleegster?

Marlene: We hebben hier een nieuwe, Grace.

Grace: Vraag haar dan me even te helpen, ja? Ik wil echt terug naar bed.

Marlene: Ik bedoel een patiënt. Kleine June is naar huis en nu hebben we... hoe heet jij ook al weer?

Lucy: Lucy.

Marlene: We hebben Lucy ervoor in de plaats.

Grace: Is zij hoofdverpleegster?

Marlene: Ze is geen verpleegster. Zij snapt er ook nooit wat van.

Grace *(met nadruk vanachter haar gordijn)*: Hoofdverpleegster. Ik wil

niemand met minder bevoegdheden.

Marlene: Moet je iemand om je gat af te vegen? Zal ik het voor je doen?

Grace: Geen sprake van. Ik wil iemand van de verpleging.

Marlene: Stik dan maar.

Lucy: Ik lag op de MacMillan zaal hier tegenover. Dokter Fairwater zei dat het hem speet dat hij me hier moest leggen, maar hij had dat bed hard nodig.

Marlene: Dat klopt. Ze hebben er tekort. Daarom verkoop ik die lootjes.

Lucy: Ik heb maar niet gevraagd wanneer ik naar huis mag. Ik heb geen haast.

Marlene: Ik zit te springen om naar huis te gaan. Ik heb gisteren een echo gehad en zo gauw ik het resultaat heb, hoop ik dat ze me laten gaan. Woon jij alleen?

Lucy: Mijn man is overleden. Raymond komt me opzoeken zo vaak als hij maar kan.. maar met zijn baan is dat niet gemakkelijk. En dan is er natuurlijk Hazel, zijn vrouw. Zij is heel lief voor mij. Ze wonen in Surrey. Ik heb twee kleindochters, achttien en eenentwintig jaar. Ik zou willen dat ze me eens schreven. Jongens, dat is het enige dat er voor ze bestaat.

Marlene: Nou, daar kan ik niks op zeggen. Op die leeftijd was ik net zo. En zo zul jij ook wel geweest zijn.

Lucy: Ik heb maar één man gehad en die heb ik pas ontmoet toen ik ver in de twintig was.

Marlene: Grote hemel, ik heb er twintig gehad voordat ik van school kwam. *(Bev komt binnen met het kastje van Lucy en zet dat op zijn plaats)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto